

Redactor responsabil si proprietar
Dr IUSTIN ARDELEAN.

Abonamentele se fac,
plătindu-se înainte în
Oradea-Mare.

Ese a 1 și 15 a fiecăreii unii.

PREȚUL:

Pe $\frac{1}{4}$ de an	2 coróne	Pentru România și străinătate, un an 20 fr.
Pe $\frac{1}{3}$ de an	4 >	
Pe un an	8 >	

Popa și rabinul.

(Anecdota populară.)

Un popă și c'un rabin
Stând la masă și bând vin
Disputau așa 'mpreună
Despre «legea cea mai bună»
Și dintre ei fiecare
Î-și lăuda legea ce-o are.

Popa zice:

— Naveți voi

Sfinți, mucenici câți și noi,
Ci toți sfinții ce-î aveți
Sunt vr'o trei-patru profeți! . . .

Îar rabinul:

— Să m'ascuți,

Noi avem sfinți și mai mulți
Decât frunză decât iarba,
Decât peri la tine 'n barbă! . . .
Și-adevărul de 'ți-e drag

Hai să punem rămășag
Și de vreți și de socoți
Să numărăm sfinții toți,
Eū pe-ai mei și tu pe-ai tei,
Și de tot sfântul din ei
Eū mă las să-mi tragă tu mie,
Tu să lași să-ți trag eū ție
Câte-un fir din barbă. Vrei? . . .
— Vreaū, rabine, să te-aud,
Dă cu sfinții din Talmud! . . .
— Jehovah! — zice rabinul,
Strălucește ca rubinul! . . .
Și cum zice trage-un fir
Din barba popii de mir . . .
Popa suferă și 'n gând
Î-și înșiră sfinții 'n rând:
— Dumnezeu este 'n trei fețe,
De-opotrivă mari, mărețe
Și 'n ceriuri și pe pământ:

«Tatăl, Fiul, Duchul-Sfânt»! . . .
 Și de fiecare față
 Popa smulge câte-un fir,
 Câte-un fir din barba creață
 A rabinului martir . . .
 Iar rabinul ce să facă,
 Lacrimile-'l trec șireag,
 O să suferă, să tacă,
 Dac' s'a pus la rămăsag.
 Pe urmă să 'mbărbătează
 Și cu fața mai vitează
 Dă cu sfinții cei cu spor
 Să facă popii topor:
 — Jacob și cu fii cu tot! . . .
 Treisprezece perii să-ți scot! —
 Însă popa cu-a sa fire
 Nu se dă la tras de fire,
 Ci băgând de samă bine,
 Și temându-se, creștine,
 Că jidani se sporesc
 Și barba i-o prea răresc,
 Zice:

— Patruzeci de mii
 De mucenici, mări rabine,
 Toți cucernici ca și mine.
 E cu mult mai mare gloată
 Decât Iacob cu-a seii fii . . .

— — — — —
 Și-i apucă barba toată!

Don Ramiro.

Anechote de tot felul.

I.

Un băiat mic plângea într-o zi amar în mijlocul stradei, când i-l zări un domn.

Domnul, fiindu-i milă de sormanul băiat, să apropiă de el și-l întrebă de ce plânge.

— Ah, am pierdut 20 cr, îi răspuns băiatul plângând și mai tare.

— Pentru aceasta nu trebuie să plângi așa, i-l mângăia domnul, iată aici ai 20 cr.

Băiatul îi mulțami și voia deja să se depărteze, când domnul i-l rechiamă.

— Spune-mi numai unde ți-ai pierdut banii?

— *În cărți!* — îi replică copilașul, tulind'o la fugă.

II.

Solgăbirul din S. să preumbla odată afară de satul seii prin hotarele satului vecin. Mergând așa alene

în stînga și dreapta dădu de o potecă, în capetul căreia stătea un țeran răzimat de măciuca sa și fumând din o pipă lungă.

— E iertat să împlii pe această potecă? — să adresă solgăbirul țeranului.

Țeranul îi răspuns fără să scoată însă pipa din gură:

— Prostule! firește, că ți-e iertat.

Solgăbirul rămasă uimit de acest răspuns necioplit.

— Știi tu cine-s eu?

— Nu, — îi replică țeranul nepăsător.

— Ești solgăbirul din S.

— *Și chiar de ești solgăbirul din S., totuși ți-e iertat!*

III.

Ion alui Vasilie să duse odată la domnul notarș să-i dea o scrisoare de recomandare, ca să meargă la oraș și să-și poată ocupa acolo ceva slujbă.

Notarșul, care trăise bine cu tatăl lui Ion îi dădu bucuros scrisoarea cerută, scriind în ea tot lucruri bune și frumoase.

Ion — primind scrisoarea și citindu-o inceptu a zimbi.

— De ce zimbești? — i-l întrebă notarșul.

— D'apoi, — îi răspuns Ion, — dacă ai scris despre mine lucruri așa de frumoase, cred, că ai putea să primești și d-ta în slujbă un om atât de omenie!

PĂCALĂ PRIMAR.

— Anecdota populară. —

În satul Cremene să spune,
 Că să 'mplinesc tot lucruri bune,
 Dar când Păcală e primar
 Nică nu-i mirare de-atât dar,
 Și mai virtos când i-s'a dat
 Un ungar țanțos de jurat!
 Decă vrea să știe tot bărbatul
 Păcală cum conduce satul
 Cu ce porunci și cumînție —
 Și-i spun porunca cea dintie:
 «Azi, noi românii, măi jurate,
 Avem Floriile curate.
 Eă la biserică mă duc
 Și 'n slujbă te las singur cuc.
 Cu fala ta cea unzurească
 Tu stai la casa comunală
 Că de va fi să dea 'năvală
 Nevoia 'n sat să te găsească!

Don Ramiro.

Păcălit.

Milionarul: Sunt omul cel mai nefericit din lume!

Prietinul: Ce ai pățit?

Milionarul: Ști', că-i făceam curte domnișoarei Eugenia. Auzind, acuma că s'a logodit cu altul, m'ам dus să-i cer și eu mâna, ca să nu pară, că ași fi voit s'o port numai de nas.

Prietinul: Și n'a fost logodită?

Milionarul: Cum nu! Dar a stricat logodna spunând că-i convinsă, că iubirea mea e mai sinceră!

O slujbă pentru ploaie.

(O istorioară tragi-comică.)

În vara aceasta chiar așa s'au săturat oamenii de vreme bună, ca pe vremea lui Noe de vreme slabă.

Unii susțineau, că șolomonarii sunt cauza de nu ploaie, iar alții, că țigani și cărămidarii au încuiat ploile ca să poată lucra în dragă voie la văiușă.

O sumedenie de popi de ai noștri, parte pravoslavnic, parte nepravoslavnic, vezând că foametea îi amenință atât pe densii cât și pe turmele lor ce le tund cu și fără de foarteci, s'au înțeles unanim să țigănească pe Dumnezeu ca să dea ploaie, să crească nutreț «pentru toți și pentru toate.»

Nu știu dacă și în altele părți au făcut popii astfel, — și dacă au făcut, nu știu oare au putut striga așa de tare, ca să li se audă glasul până la ceriuri.

Împrejurarea că pe unele locuri au dobândit ploaie, pe noi, cei din preajma orașului Bălgrad, alias Blonda-Horholina, alias Alba-Julia puțin ne împoartă, fără ne împoartă foarte mult și ne privește prea de aproape împrejurarea, că aproape în toate comunele din jurul Bălgradului a mai picat puțină ploaie, numai în comunele Zdremțe și Hoherești n'a picurat odată, și această o atribuiesc pacinicii locuitorilor din aceste două sate numai împrejurării, că au cerșit ploaie și preoții Irimie Resuflat din Zdremțe și Raita Spulbër din Hoherești. Ba unii susțin chiar, că din aceea zi, când au început acești duhovnici a țigăni pe Dumnezeu după ploaie a început o căldură mai mare și s'au ascuns toți norii de pe ceriuri.

Vezând poporul primejdia ce-l amenință, i-a provocat cu graiul și în scris, pe față și pe dos să nu mai strige după ploaie, că scris este: «glasul celor cruciați în spate nu petrunde până la ceriuri.» Ma i a amenințat chiar, că deacă vor mai încerca a pune rugămintele pentru ploaie, îi va prinde de prin birturi și legându-i fedeleș i-i va trimite acolo unde și-a dus mutul ȧpa, căci din cauza lor au început a seca chiar și izvoarele.

În urma acestei amenințări temânduși pielea, nici n'au mai încercat a țigăni pe Dumnezeu după ploaie. Și urmarea a fost, că în ziua următoare și-au deschis

ceriul canalurile asupra acestor nefericite comune așa ca pe vremea prorocului Ilie.

Din cauza aceasta nu numai poporul din Zdremțe și Hoherești a început ai cunoaște, ci le merge vestea până la Sibiiu, Blaj și Gherla, căci Resuflat primise duhul cel slab dela Sibiiu, iar Spulbër primise esența spiritului seu dela Gherla.

Ambii acești luminați știeau reciproc unul de altul. Și ca să-și spele lutoasele înaintea opiniei publice, s'au convocat reciproc la o conferință prealabilă la hotelul «Lepra,» unde și alți corturari se adună de fac mai multe tîrguri, leagă și desleagă de dragoste, desleagă de mână de om și de picior de drac, etc.

* * *

Când duhul dela Sibiiu și cu spiritul dela Gherla discutați mai turbat, țop în casă o țigană înaltă ca o ciuhă, albă ca hornul și cu un cămiș de pipă întors între măsăle. Era vrăjitoarea Corobeăță, care pe semne i-și avea aici cancelaria.

Corobeăță avea un nas din care ai fi putut face trei ca ale lui Resuflat și Spulbër împreună. Era îmbrăcată cu o rochiță stricată de vîrsat. La față și la vestminte era așa de curată ca faptele lui Mămăligaș din Timișoara.

Întrînd în casă, după ce i-a salutat cu: «mîncu-ți gurița părinte și sărutu-ve labele sfinte!» se așeză în fața lor ținînd o corfă în mîna, iar în cealaltă diocul de pe care prorocia trecutul și viitorul.

— Bine că ai sosit, nană dragă, — zise Resuflat — De un lucru mai mare ca până acuma te-aș ruga.

— Fie pe voia ta, părinte! Ce pot eu i-ți da.

— Să ne înveți ce și cum să facem ca să căpătăm ploaie când vrem, căci cu slujbe sfinte noi nu ni-merim.

— Eu vî dau sfat bun, dar să țineți de el, altcum va fi vaî de pielea voastră.

— Ne legăm înaintea d-tale, că așa vom face.

— Veți avea dară să faceți o scaldă monstră și mixtă în «Balta verde» din sus de satul Dobitocști unde se adună strigoii și șolomonarii la conferință în anumite nopți.

Când și cum se faceți scaldă vî voiți spune dacă veniți la mine acasă Marți seara, aducînd cu voi căte, un paus, căte o legătură de făină de grâu curat, o-găină albă, un cocoș negru, un ol cu vin, două cu răchiu și doi zloți buni.

— Vom face tot ce vom putea, maică!

* * *

În ziua următoare s'a lătit ca și cu televnului știrea prin Zdremțe și Hoherești, că luminații luminaților: Spulbër și Resuflat preste trei zile au să facă procesiune împreună cu baie mixtă la «Balta verde» pentru ploaie.

Pregătirile s'au făcut în tocmai precum a dispus

nana Corobează și în ziua prefriptă ceata peregrină a plecat în corpore spre «Balta verde» și anume: Înainte mergeau popii Spulbër și Resuflat cu toate vestmintele de pe ei întoarse pe dos. După ei urmau șapte găzdărițe, ca să nu zic preotese de ale lui Spu'bër, toate cu rochiile întoarse pe dos, fiecare mai având în gură câte șapte fire de piperiu și câte-o rădăcină lungă de hirean.

Preotese-găzdărițele erau despletite și cu clăbățuri ciobănești pe cap, iar cuvioșiile lor erau impropodii la glave cu piele întoarsă din burtucan de vită cu copită, din care numai nasul și hireanul i se mai vedeau.

Afară de proțapul cu mâncarea și beutura, fiecare trebuia să-și ducă în brațe emblema familiară și beutura, cu care trebuia să între în scaldă și anume: una ducea cățel, alta mătă, ied, purcel, cocoș, etc. Fiecare alta, numai cuvioșiile lor ambiū aū dus pe al treilea: un copil deurechiat, care mergea înainte la cel din dărăpt și îndărăpt la cel dinnainte și pe care i-l ținea unul de un cap și celalalt de altul.

Ajunși cu toții și cu toate la locul destinat, la «Balta verde», s'au descărcat fiecare de povară și conform prescrișelor nanei Corobează, i-și făcură toaletele aū intrat cu toții în «Balta verde,» unde scaldându-se, cântau în cor mixt:

Sfinților șolomonari,
Purtători de vremuri tari!
Ascultașine pre noi
Ce i încărcați de nevoi
Și în grabă alergați
Și pe zmei încalcați,
Sus înălțativē,
Ploi trimiteșine;
Că de nu va ploua
De foame vom urla,
Căni vor turba
Pisicele vor miaună,
Măgari vor rîncheza
Și toți vē vom blăstēma:
Se nu aveți așezēmēt
Nici în vēnt nici pe pāmēt;
Oamenii vē urgisească,
Dumnezeu vē prăpădească!
Cioc, boc,
Ajute-ne Iștoc!
Amin!!!

Terminându-se aceasta cântare, fiecare se cufundă în apă și înghița câte-unul din cele șapte fire de piperiu ce le avea în gură.

Gatându-se piperiul, s'a gătāt și slujba și eșind fiecare din apă și-a scos hireanul din dinți și după ce l-a legat fiecare de mătă, cățelul, etc. ce avea, le-a dat drumul.

După acestea a urmat banchetul pe țelină uscată, tot așa costumați ca și când erau în apă.

Ca apetitor aū suflat vre-o 3 litre de răchiū direș binișor de nana Corobează, în care zicea că a pus 99 feluri de buruieni și rădăcini pentru curățirea minții.

Nici că s'a gătāt bine banchetul până ce limbile aū început a se amesteca binișor. Fiecare găzdoaie adică ar fi vrut să aibă câte-un popă, dar popi nu avea dracul numai doi la îndemână. Din aceasta cauză cearta a fost gata și banchetul s'a terminat cu o strașnică păruială. Și care cum scăpa de flocăitură alerga la hainele pe cari putea mai iute pune mâna și în iuteala mare fiecare a îmbrăcat hainele celuialalt. Astfel popa Irimie Resuflat a luat pe sine o rochiē care nu-i ajungea numai până la genunchi, iar popa Raita Spulbër a luat pe sine niște poale cari se țireau după el.

* * *

Ce s'a mai făcut și ce nu s'a mai făcut, nu să știe. Destul că în ziua următoare, care era Duminecă, Ioniță Dunărean a aflat pe Resuflat în o mocirlă din hotarul comunei Zdremțe, așa de înglodat încât prea ușor se putea conturba cu vr'un bivol. Acesta vrând să-l scoață, părintele i-a apucat între dinți două degete dela mâna dreaptă. Neputēdu-și scoate degetele din gura acestei dihani, i cu mâna stângă l-a înhățat de barbă și așa l-a scosdin mocirlă ducēdu-l de-a lungul satului de barbă și cu degetele la el în gură până la cancelaria comunală, unde numai cu cleștele i s-a putut desface fălcile ca să scape degetele lui Ioniță Dunăreanu.

(Căci cum și în ce chip tragic a remas bietul Ioniță cu degetele, document clasic judecata adusă de cătră judecătoria cercuală din Aiud, care a croit lui Irimie Resuflat pentru leșiune corporală 8 zile recoare, adică pentru că a vrut să mânânce degetele altuia. Aliluia!)

Trei zile l-a ținut legat la casa parochială, crezēnd că e turbat, dar după trei zile iar s'a deșteptat și acum e pe deplin sănētos, numai cât nu poate bea și mânca puțin.

Spulbër luându-și drumul spre Blonda-Horholina, a fost prins la ușa procurorului cu o hârtie în mână și cu un lemn în gură, înholbând din ochi, strimbând din gură și borbolosind cuvinte iaponeze. Prinzēdu-l haiducii l-aū trimis la balamuc, de unde însă după zece zile iar s'a întors în mijlocul preoteselor sale.

Celelalte slujitoare toate aū sosit acasă încă în aceea noapte, dar aū căzut într'un somn, din care numai după trei zile s'aū deșteptat.

Unii susțin că acele turburări de creeri ar fi urmat, că cineva — până ce a durat scaldă — le-ar fi schimbat răchiul cu răchiū curățitor de minte și sănētate; iar alții cred, că nana Corobează ar fi fost de vină.

Nu mult după aceea a urmat ploaie, de unde urmează, că și glasul măgarilor străbate la ceriū.

Atob.

S i m ț i t o r .

Judecătorul: Bine, dar cum poți susținea că omul acesta te-a vătămă, când nu ți-a zis alta decât «te asigur.»

Acuzatorul: E așa, dar d-sa e agent de asigurație de porcil . . .

Ăia toți ai tei să fie.

— Anecdota poporală. —

Maî de mult când sfintu Petre
Și cu Dumnezeu prea sfintu
Nu prea 'ntrelăsa să vină
Și să vază tot pământul
Mângăind pe unu, altu
Și pe alții sfātuind,
Și ca un prea bun părinte
Tuturor grijă purtând —
Pe atunci, p'acele vremuri
Într'o zi ei au plecat
Și-aū îmblat prin lumea 'ntreagă
Botezând din sat în sat.
Petre purta căldurașa
Apărându-se de câni,
Pe când Dumnezeu 'ntr'acea
Boteza mereu creștini.
Dându-le nume ce-s scrise
Până azi în sinacsar
Și pe cari le-aū purtat sfinții
Ce-s trecuți în călindar.
Într'o ți botează ambii
Până cătră înserat
Și la umbra unui arbor
Î-și aleg loc de culcat.
Dracul însă sta la pândă
Și când ei aū adormit
Căldărușa-apoi furând-o
Domnu și cu sfintu Petre
Să boteze a plecat.
Când din somn s'aū deșteptat
Ved că nu e căldărușa
Și-ambii reū s'au întristat.
D'ar până ai bate 'n palme
Dumnezeū de drac dădu
Și 'nainte sa'l adusē,
Întrebându-l ce facusē.
— Ce să fac? — dracu răspunsē.
Botezaî și eū, o Doamne,

De-mi făcuî vr'o câți-va fini
Că tu de atâta vreme
Botezași destui creștini!
— Dar ce nume tu le-ai dat?
Sfintu Petre l'a 'ntrebat.
Puticiū, Măglaș și Voniga,
Iuda Dascal, Morariga . . .
— Hò! destul, că m'arsurzești
Cu așa numiri drăcești!
Zisē domnu cu mânie:
— *Ăia toți ai tei să fie!*

Cărăbuș.

N u m a î .

Oaspele: — Chelnerr! Ce-î cu berea asta? Î-mi pare așa de turbure!

Chelnerrul: — O nu, me rog, numai paharul va fi cam murdar.

S C R I S O A R E U R G E N T Ă .

— Ioane, ce-ai făcut cu scrisoarea urgentă, ce ți-am fost dat-o încă alaltăeri s'o duci la postă? Nu găsec de loc recepisa. Poate ai perdut scrisoarea?

— O, domnul î-mi face nedreptate! Cum s'o fi perdut, și-acum e încă la mine.

D r ă c u ș o r i î .

— Snoavă poporană. —

I.

Un sihastru, ce trăia
Doar cu ierburî, cum putea,
Intr'un codru tănuit:
Coborînd din deal la vale,
Intr'o ți găsește 'n cale
Un copil mic, părăsit.

«Ean te uîță! . . . Vai! ce lumel! . . .

«Asta-î fapta vr'unei mume! . . .

«Cum le rabđi tu, Dómne sfinte? . . .

«Mititelul! . . . e băiat! . . .

«Ca să-l las aci, păcat! . . .

«Am să-î fiū d'ađi eu părinte! . . .

«Ș'ntre munți, colo! . . . departe

«De plăcerile deșarte

«Ce l'ar ispiti la reū:

«Am să-l cresc, cum mie-mi place!

«Pusnic sfînt din el voiŭ face,

«Dac'o vrea și Dumneđeū . . .

Și făcu așa cum spuse.
Pusnicul cu sine duse
Între munți pe băiețel . . .
L'a hrănit cu fragi, cu mure,
Mai — cu ierburî din pădure,
De! . . . cu ce gășia și el.

Ș'a crescut copilul mic,
S'a făcut flăcău voinic,
Dar din codru nu ieșise!
Și — decât p'al seü părinte,
Ce-î dădea povește sfinte —
Altă lume nu 'ntălnise.

Nici visa el că mai sint
Și alți oameni pe pămînt.
Cât e ziulica mare,
Gîndul, inima, mereü
Îi erau la Dumneșeu
Și la post și la'nchinare.

Pusniculü îi creștea
Inima când îl vedea . . .
«Veđi? . . .» ș'a ęis odată 'n sine,
«Dintr'un bîet copil găsit
«Ce om scos'am în sfērșit! . . .
«Pusnic, și mai ca și mine!

«Spre-a-l păzi de rătăcire,
«Până astăđi cu 'ngrijire
«Tot ascuns eü l'am ținut;
«Dar d'acuma . . . ce-mi mai pasă? . . .
«Póte 'n lume chîar să iasă,
«N'am nimica de temut.

«De-a lui inim' oțelită,
«Se va frînge-orî-ce ispită.
«Sfînt el este-acum de tot! . . .
«Spre mai bună 'ncredîtare
«Ia să facem o 'ncercare!
«Măne 'n lume am să-l scot . . .

II.

Decî în ziua următoare,
Pe la răsărit de soare,
Pusnic și flăcău — porniră
Haide haî — la vale 'njos,
Ș'au tot mers, aü mers vîrtos,
Pân' ce la un tîrg sosiră.

Și în tîrg ei aü intrat. —
Ce plăcere pe băiat,
Când vėđu atâtea case,
Lume, chipurî felurite,
Lucrurî scumpe, slrălucitel . . .
Fermecat, uimit rēmase!

«Tată! . . . asta ce-o fi oare? . . .
«Dar aceea! . . . Dar cutare! . . .»
La tot pasul întreba,

Stând din mers, ochi mari făcend . . .
Iar sihastrul rînd pe rînd
Lămurirî la toate-î da!

Printre cei ce furnicaü
Forfota prin tîrg, erau
Si femeî, si multe fete.
Eacă, tocmai trec vr'o treî —
Nostime — pe lîngă ei,
Cu panglici și florî în plete.

— «Dar aceștia ce-s? . . .» (mirat
Băieșanul a 'ntrebat).

«Cari, băiete? . . . — «Ăia, na,
«Care aü în plete florî! . . .»
— «Ei! . . . aceia-s . . . drăcușorî! . . .
«Vino 'ncoace, nu mai stal . . .

«Haî, să ne mișcăm mai iute!
«Că mai sint prin tîrg ęeci, sute
«Alte lucrurî de privit,
«De cât cele ce în drum
«Întalnirăm pâu' acum
«Mai frumoase întreit.»

Tinerul a ascultat
Prin tot tîrgul s'aü plimbat . . .
Iar când fuse pe 'nserete:
— «Ei! acum . . . vėđuși, așa-î?
(Pusnicul i-a ęis din graî)
«Multe lucrurî minunate.

«Mărfurî care mai de care,
«Caî ce duc pe om călare,
«Căți ce dai învățaturî,
«Haîne noaüe, 'ncălțaminte,
«Luminări, icoane sfinte,
«Și mîncări si beaturî . . .

«Decî, rėspunde-mî la 'ntrebare:
«Ce vrei tu să-ți cumpăr oare
«Dintre cele că-aî vėđut?
»Haî, alege-ți după plac,
«Ađi un dar voiesc să-ți fac:
«Care lucru ți-a plăcut? . . .»

— «De! tăicuță, . . . (îa grăit
Tinerul cu glas smerit,
Stând o leacă gînditor):
«Știi ce? . . . dacă-tî stă 'n putere,
«Și de vrei să-mî faci plăcere,
«Cumpără-mî un — drăcușor.»

P. Dulfu.

Poesie modernă.

Poetul: — Aci doamnele și domniî mei, o să vė
cetesc câte-va poesii din epoca mea literară I și a II-a.
Deosėbirea întrė aceste poesii e, că pe când cele din
epoca primă numai publicul nu le-a înțeles, cele din
epoca a doua nici eu nu le înțeleg.

MERSUL TRENURILOR.

Valabil de la 1. Mai n. 1904.

Cuja—Oradea-Mare—Budapesta.						Budapesta—Oradea-Mare—Cuja.									
		Accel.		Person.		Mixt.				Accel.		Person.		Mixt.	
Cluj	pleacă	11 10	12 59	7 13	6 17	—	—	Budapesta	pleacă	9 15	6 50	5 45	8 30	—	—
Huedin	»	12 23	2 13	8 47	7 58	—	—	Nagy-Káta	»	10 20	7 56	7 54	10 16	—	—
Ciucea	»	12 55	2 46	9 23	8 37	3 25	—	Szolnok	»	11 19	9 07	9 27	11 31	—	—
Bucea	»	—	—	9 33	8 52	4 27	—	P.-Ladány	»	12 55	10 43	11 53	2 —	4 54	—
Bratca	»	—	3 04	9 50	9 11	4 51	—	Báránd	»	—	—	12 07	2 12	5 11	—
Vad	»	1 37	3 24	10 10	9 31	5 26	—	Sáp	»	—	—	12 24	2 27	5 32	—
Aleşd	»	†1 50	†3 34	10 27	9 49	5 54	—	B.-Ujfalú	»	1 33	11 18	12 46	2 47	5 38	—
Teleagd	»	2 03	†3 45	10 41	10 05	6 21	—	M.-Peterd	»	—	—	1 —	3 —	6 15	—
F.-Oşorheiü	»	—	—	11 06	10 24	6 49	—	M.-Keresztes	»	—	—	1 14	3 12	6 31	—
Velenţa	»	2 26	—	11 07	10 33	7 02	—	Bors	»	—	—	1 28	3 25	6 50	—
Oradea-Mare	soseşte	2 32	4 09	11 13	10 40	7 11	—	Bihar-Püspöki	»	—	—	1 36	3 32	7 —	—
Oradea-Mare	pleacă	2 38	4 15	11 36	11 04	2 22	—	Oradea-Mare	soseşte	2 11	11 56	1 48	3 42	7 16	—
Bihar-Püspöki	»	—	—	11 47	11 14	2 36	—	Oradea-Mare	pleacă	2 18	—	2 06	4 10	12 00	—
Bors	»	—	—	11 54	11 22	2 47	—	Velenţa	»	2 26	—	2 31	4 16	12 09	—
M.-Keresztes	»	—	—	12 05	11 37	3 12	—	F.-Oşorheiü	»	—	—	2 42	4 17	12 38	—
M.-Peterd	»	—	—	12 17	11 50	3 38	—	Teleagd	»	2 51	—	3 04	4 50	1 10	—
B.-Ujfalú	»	3 1	4 52	12 29	12 05	4 07	—	Aleşd	»	†3 05	—	3 23	5 08	1 41	—
Sáp	»	—	—	12 47	12 25	4 39	—	Vad	»	3 26	—	3 50	5 33	2 24	—
Báránd	»	—	—	1 01	12 41	5 01	—	Bratca	»	—	—	—	5 56	3 03	—
P.-Ladány	»	4 03	5 40	1 50	1 19	5 17	—	Bucea	»	—	—	4 27	6 17	3 31	—
Szolnok	»	5 39	7 32	3 52	3 37	—	—	Ciucea	»	4 16	—	4 36	6 42	4 07	—
Nagy-Káta	»	6 34	8 27	5 02	5 07	—	—	Huedin	»	4 52	—	5 49	7 23	5 04	—
Budapesta	soseşte	7 50	9 35	6 40	7 10	—	—	Cluj	soseşte	5 51	—	7 12	8 37	7 09	—

Oradea-Mare, — Beiuş, — Vaşcou.

		Mixt.	Person.
Oradea-Mare	pleacă	5 30	4 30
Felix	»	6 07	5 05
Cordău	»	6 24	5 21
Drăgeşci	»	7 55	6 30
Ceica	»	8 14	6 43
Sombaşag-Rogoz	»	9 02	7 45
Hollod	»	9 15	7 56
Ginta	»	9 31	8 10
Şoim	»	9 53	8 32
Borz	»	†10 10	†8 47
B.-Ujtlak	»	10 22	8 57
Şonciou	»	†10 36	9 09
Beiuş	»	11 22	9 42
Sudrici	»	11 46	10 14
Lunca-Băiţa	»	12 19	†10 29
Vaşcou	soseşte	12 35	10 43

Vaşcou, — Beiuş, — Oradea-Mare.

		Person.	Mixt.
Vaşcou	pleacă	4 15	2 00
Lunca-Băiţa	»	4 26	†2 13
Sudrici	»	4 50	2 42
Beiuş	»	5 16	3 22
Şonciouş	»	5 36	†3 46
B.-Ujtlak	»	5 47	†3 58
Borz	»	†5 55	†4 08
Şoim	»	6 09	4 30
Ginta	»	6 28	†4 51
Hollod	»	6 41	5 12
Sombaşag-Rogoz	»	6 56	5 39
Ceica	»	7 36	6 21
Drăgeşci	»	7 55	6 42
Cordău	»	9 03	†7 52
Felix	»	9 17	†8 06
Oradea-Mare	soseşte	9 49	8 43

Oradea-Mare—Arad.

		Person.			
Oradea-Mare	pleacă	10 20	4 45	7 00	—
Osi	»	10 30	4 55	7 16	—
Less	»	10 48	5 15	7 40	—
Ceifa	»	11 03	5 34	8 05	—
Szalonta	»	11 26	6 02	8 46	—
Kötegyán	»	11 44	6 24	9 15	—
Sarkad	»	11 54	6 33	9 31	—
Giula	»	12 18	6 57	10 01	—
Ciaba	»	2 05	7 29	4 32	—
Curtici	»	3 06	8 33	5 38	—
Arad	soseşte	3 32	9 00	6 05	—

Arad—Oradea-Mare.

		Person.			
Arad	pleacă	5 10	11 20	9 37	—
Curtici	»	5 39	11 49	10 07	—
Ciaba	»	7 00	1 38	4 50	—
Giula	»	7 27	2 02	5 26	—
Sarkad	»	7 47	2 22	5 54	—
Kötegyán	»	7 57	2 30	6 10	—
Salonta	»	8 23	2 57	6 47	—
Ceifa	»	8 43	3 15	7 18	—
Less	»	9 04	3 33	7 51	—
Osi	»	9 21	3 49	8 16	—
Oradea-Mare	soseşte	9 32	4 00	8 31	—

Numerii groşi înseamnă timpul de la 6 ore seara până la 5 ore 59 de minute dimineaţa. — Numerii semnaţi cu † înseamnă staţiunile, unde trenurile numai condiţionat se opresc.

BĂILE EPISCOPIEI (Szent László-gyógyfürdő.)

l i n g ă O R A D E A - M A R E .

A n t e p r e n o r : J O A N K E R N Á T S .

Comunicație ușoară cu Oradea-Mare. Zilnic merg și vin 12 trenuri. Apa termică de 41° C. e recomandată mai ales în contra *reumatismului, ischia, boli de epidermă, neuralgie, boli de stomac ș. a.*

Medic stabil de baie: **Dr. Ignác Nagy.**

==== Odăi dela 1 cor 20 b., până la 6 cor. Salon de cură, terase, promenăzi. ====

— Zilnic muzică aleasă. —

==== Legătură telefonică cu Oradea-Mare ==== Lumină de acetilin. ====

Sala de prânzit e atât de spațioasă încâ oferă loc pentru 5—600 persoane.

Prospecte gratuit.

Direcția.

PĂLĂRII PREOTEȘTI

==== de tot soiul, frumoase și ieftine ====

==== se află de vânzare în prăvălia lui ====

CZILLÉR IMRE,

ORADEA-MARE,

Olosíg, strada principală, vis-à-vis de claustrul
călugărițelor.

Tot aici se află cel mai bogat asortiment de stofe pentru haîne femești, albituri, gulere și cravate bărbătești, pělării femești.

Prețuri moderate.